l.i.de cura.bo.ff.de admi.tu.cura. Alia aũt per que non oc-
currit ↄ diſcipationẽ eius ptãs nullatenus ſe extendit qꝛ
cum cã dandi curatorẽ ſit in diſcipatione fundata eius ptãs
limitat̃ per cãm qñqꝫ aũt datur curator bonis abſentis non
ꝓncipali eius fauore ſed tertij puta ad inſtantiã creditoꝝ ⁊
tunc ſi ptãs eius ſit limitata ultra ſe nõ intromittet ꝓpter re
gulã generalẽ tradita.ff.mãdati.l.diligenter. Et iõ ſi datus
eſt bonis abſentis uẽdendis ⁊ diſtrahẽdis ſolum uendet ⁊
diſtrahet ſed ſi eius ptãs per dantẽ limitata nõ fuit ſed fuit
ſimpl̃r datus curator tunc quãta ſit eius ptãs circa actiones
exercẽdas actiue ⁊ paſſiue inuenio gloſatores uariãtes azo.
n.dixit ꝙ curator bonoꝝ non intẽtat actiones niſi tpe peri
turas accurſius dixit ꝙ intẽtat uniuerſas ut no.ꝑ gl.in.l.cre
ditor de bonis auc̃te.iudi.poſ. Itẽ tenet accurſius in.d.l.ij.
de cura.bo.in ꝓn.glo.ma.dum remittit ad no.in.d.l.credi-
tor. Et idẽ tenet in.d.l.idẽ priuilegiũ. Tertia fuit opi.alga.di
ſtinguẽtis an curator det̃ ad creditoꝝ inſtantiã ⁊ ipſoꝝ cõ-
modum ut eis celerius ſatiſfiat ⁊ iſte exercet oẽs actiones
actiue ⁊ paſſiue ꝑituras ⁊ non perituras ut.d.l.ij.de cura.
bo. ⁊ ẽt dicit ꝙ agit ⁊ ſuſcepit actiones ⁊ rata ſunt queqꝫ
ab eo geſta i iudicio ⁊ extra.intereſt.n.creditoꝝ ut oĩa hec
poſſit ut uelocius cõſequi poſſint ſuũ ſin autẽ nõ datur cura
tor ad creditoꝝ inſtantiam ſed ad inſtantiã alterius cuiꝰ bo
na intereſt cõſeruari forſitan ꝑꝑ ſucceſſionẽ qꝫ ſperat ex ſuc
ceſſione uel alio modo ⁊ tunc nõ intẽtat nec ꝑituras qꝛ nõ
intereſt illas intentari ſed bñ exercet paſſiue qꝛ hoc ꝑtinet
ad patrimonij cõſeruationẽ facit ergo trãſitũ alberga.de cu
ratore bonoꝝ abſentis ad curatorẽ bonoꝝ defuncti ⁊ eoꝝ
ptãtem determinat ꝑi odio circa exercitiũ actionũ.ſ.ut quili
bet ipſoꝝ exerceat actiones paſſiue actiue aũt ſil̃r intentat
quilibet tpe perituras nõ ꝑituras aũt intentat curator datꝰ
ad creditoꝝ inſtantiã non ad inſtantiã ſubſtituti uel tertij cu
ius intereſt bona ex cã alia conſeruari ⁊ hanc opi.ſequitur
ſpec.in ti.de curatore ver.itẽ curator ad lit̃. ⁊c. Et idẽ ibi fir
mat Io.an.in addi.ſuis. Quarta fuit opi.bar.qui nõ diſtin
xit ad cuius petitionẽ fuerit datus curator. Sed ſolũ iter cu
ratorẽ datũ bonis abſentis ⁊ curatorẽ datum bonis defun
cti ⁊ dixit ꝙ curator bonoꝝ abſentis indifferenter exercet
actões paſſiue ꝑituras ſolas aũt perituras intẽtat actiue cu
rator aũt datus bonis defuncti actiue ⁊ paſſiue exercet uni
uerſas ꝑ.l.ſi diu qui.ex ca.in poſ.ea. ⁊.l.ſi ſeruus de bonis
auc.iudi.poſ. ⁊ per.l.ij.de curatore bo. Sed certe ꝓme due
leges hoc non ꝓbant itẽ.l.ij.de cur.bo.facit ↄ general̃r eni
loquit̃ de curatore bonoꝝ ⁊ generaliter dicit facta geſta ⁊
acta ꝑ eum tenere vñ non vꝫ.l.illa reſtringẽda niſi quatenꝰ
per alias leges ⁊c.ff.de publici.l.de precio. In hoc ergo ar
ticulo multum mihi dubio vꝫ poſſe dici ꝙ actiones paſſiue
quilibet dictoꝝ curatoꝝ exercere poſſit indifferẽter ⁊ i hoc
oẽs concordant. Item actiue quãdo graue imineret es alie
num aut ꝓpter aliud urget neceſſitas intentari actiones ẽt
non perituras. Nam ſi alienare põt hoc caſu multofortius
actiones intendere de iure deli.l.ait pretor. Hoc probatur
expreſſe in.d.l.ſi diu ꝑꝑ qđ concludo ẽt actionẽ nõ perituiã
tpe de ſui natura intentari poſſe per ſuum curatorẽ ad cuiuſ
cũqꝫ inſtantiã datus ſit ubi in obligatione uerſat̃ id qđ na-
turaliter corrumpit̃ curſu tpis ⁊ qꝛ illã actõem intentari in
tereſt tã creditores qꝫ cuiuſcunqꝫ tertij pretẽdentis aliqđ in
tereſſe cum per eã ad conſeruationẽ patrimonij ãnullet̃ ubi
autẽ nulla neceſſitas iminet ſto cũ opi.alga.ſpe. ⁊ Io.an.ſ.
ut cur.datus ad creditorum inſtantiã uniuerſa intentet qꝛ
eorum intereſt intẽtari ut exacta ꝑ eos cõſequi poſſet ⁊ exa
cto ſibi ſatiſfacere curator aũt datus ad alioꝝ inſtantiã intẽ
tet tantũ tpe ꝑituras ⁊ hoc uoluit forſitan azo qui dixit cu-
ratorẽ bonoꝝ intẽtare nõ poſſe alias actões qꝫ tpe ꝑituras
ut ſuperiꝰ eſt dcm̃. Reſtat igit̃ uidere qñ bonis defuncti ſit
dãdus curator ⁊ hic cõſidero ꝙ qñqꝫ bona defuncti nulluꝫ
hñt ſucceſſorẽ uel nullus eſſe ſperat̃ ⁊ tũc nõ uenit̃ ad cu-
ratorẽ qꝛ non dicunt̃ bona defuncti nec hereditas iacens ſꝫ
dicunt̃ bona iacẽtia ut.l.i.§.cui bona.ff.de iure fiſci.l.i.i ꝓn.
de ſucceſ.edicto adminiſtratio ergo dcõꝝ bonoꝝ ꝑtinet ad
ꝓcuratorẽ fiſci ut.l.i.C.de offi.ꝓcur.ceſar. ⁊ iõ de alio ad-
miniſtratore prouidẽdum nõ eſt qñqꝫ dicta bona non ha-
bent ſucceſſorẽ de pñti ſꝫ ſperat̃ ſucceſſor de ꝓximo ⁊ ideꝫ
qꝛ nõ dat̃ cur.bonis ſꝫ ad inſtantiã eoꝝ quoꝝ intereſt ꝑtor
imitatur edictum ſtatuendo tpꝰ itra qđ hereditas adeatur
ut.l.ſi quis inſtituatur.in prin.de here.inſti. Quandoqꝫ du
bitatur ꝙ diu hereditas iacere nõ debeat tunc ſi dubietas
cauent̃ a facto ⁊ malicia eius qui futurus heres ẽẽ poteſt
qꝛ procraſtinat̃ adire. ⁊ idem qꝛ nõ datur tũc ſed ſtatuit̃ ei
tpꝰ adeũdum vel repudiãdum ut.d.l.ſiquis ver.ſꝫ ſi bono
rum ⁊.l.i.de ſuc.edic.in prin. Sꝫ ſi cauſat̃ aliũde puta qꝛ ẽ
inſtitutus heres ſub cõditione caſuali cuius purificatio ab
eius ptãte nõ pendet tũc ad creditorum inſtãtiam ꝓnũciat
pretor niſi infra certum diẽ hereditas fuerit agnita ſe iuſſu
cum bona hereditaria ꝑ creditores poſſideri interim auteꝫ
datur curator bonis ⁊ perituris diſtrahẽdis ⁊ ẽt nõ ꝑitu
rus ꝑꝑ graue es alienum. vñ hoc caſu limitata eſt talis cura
toris ptãs ⁊ iõ licet datus ſit ad creditoꝝ inſtãtiam hoc ca
ſu nõ intentabit actiones nõ perituras ꝓut dixit Bar.qui
indifferẽter tenuit curatorem bonoꝝ defuncti poſſe vniuer
ſas actiones intẽtari poterit.ergo omnia facere ſine quibꝰ
bona cõſeruari nõ poſſent ut dixi in alio diſcurſu ⁊ hoc ꝓ
batur expſſe in.d.l.ſiquis.§.item ſi cõdictioni ⁊.§.ſe. Quã
doqꝫ hereditas nõ aditur qꝛ nemo eſt qui de preſenti velit
adire uel qꝛ qui primum gradũ obtinet ſucceſſionis dicit ſe
nõ aditurum tũc curator generaliter dandus eſt ut.d.l.i.de
cura.bo. ⁊ ipſius tutoris ptãs ſatis eſt ampla qñ hꝫ admi
niſtrationẽ legitimã ut.d.l.ij.de cura.bo.in fi.gl.magne. Et
iſte bñ itẽtat actões ꝑituras ⁊ ñ ꝑituras actiue ⁊ paſſiue ut.d
l.ij.ibi ⁊ ei actiones ⁊c. ⁊ ẽt diſtrahit peritura ſi neceſſi-
tas vrget ut.d.l.ij.in glo.predicta ⁊ iſte eſt caſus noſter. ⁊
ideo ſi dictus curator fuiſſet legittime ordinatus actiue ⁊
paſſiue potuiſſet actiones intentare ⁊ cõpromiſſum facere
ſm̃ formam ſtatuti qꝛ arbitri iudices ſunt ⁊ in locuꝫ primi
iudicis ſunt.C.de iudi.apertiſſimi nõ ita dicerem de cõpro
miſſo volũtario indiſtincte. Sed hũc articulum nõ attingo
qꝛ nõ expedit. Ex ꝓdictis duo pũcta apparent deciſa.ſ.qua
tenus veniri põt ad curatorem bonorũ ⁊ de ptãte curato-
ris predicti quãdo eſt legittime ordinatus. Videamus
igitur an fuerit legittime ordinatus nec ne. ⁊ ſup hoc cõclu
ſiue ⁊ indubitanter dico ꝙ nõ qꝛ cum talis curator ordina
tur ad creditoruꝫ inſtãtiam requiritur cõſenſus maioris ꝑtiſ
ipſorum ꝙ hic nõ fuit ſcđo requirit̃ qđ nominatim citentur
illi quos ꝓxima cã ſucceſſionis cõtingit ſi volũt eſſe here-
des uel nõ aliter eim iudici cõſtare nõ põt hereditatẽ iace
re uel diu iacere debere.ut.l.i.§.denũciare de uen.in ſpi.per
Iaco.de are. ⁊ Bar.l.i.ff.de cura.bo. ⁊ per eũdem in.d.l.
ſi diu facit ꝙ no.glo.in.l.i.C.de ſucceſ.edic.in rub. nec ſuf
ficit generale ꝓclama exquo tractat̃ de preiudicio ſingulo
rum qui certi ſunt in corpore de here. ⁊ fal.l.ſi uero adſunt
licet alias ꝑꝑ incertitudinem ſufficiat ut.l.ſi eo tpe. C.de re
miſ.pigno. C.ſi ut ſe ab heredi.abſti.auctẽ.ſi omnes in ꝓ-
poſito aũt erant ipſi filij.ergo fuerunt ſigillatim requirẽdi.
Hoc ẽt probat̃ qꝛ quãdo decretum tutelle uel cure ex fl̃a
cã interponit̃ nullum eſt.ut.l.ſeie egreſſe ⁊.l.tutor petitus
de tuto. ⁊ cura.da.ab his facit.ff.de iure fi.l.i.§.hec uerba
⁊.l.cum uero.§.ſubuẽtum de fideicõ.liber. Si dcm̃ decretũ
fuit obrepticium ergo nullum ꝓbatur obreptio qꝛ fuit da-
tus curator hereditati iacẽti que nõ iacebat qꝛ certos habe
bat dños.ſ.filios olim in ptãte qui erant ſui abſqꝫ aliq̃ imix
tione ⁊ in quos erat cõtinuatum dñium ut.l.i.§.ſunt qui i
poteſtate ſi quis obmiſ.ca.te.de liberis ⁊ poſtu.l.in ſuis. ⁊
adeo ſunt heredes ⁊ ad eos cõtinuat̃ dñium ꝙ inter mor
tis exiſtẽtiam nõ eſt dare medium ut.d.§. ⁊.l.ſi poſt mortẽ
§.vſqꝫ adeo de le.i.ubi eſt tex.optimus no.in.l.qui ſe patriſ
⁊ ibi per glo. ⁊ Cy.ante oñſionem ergo ſunt heredes licꝫ
ante imixtionẽ nõ poſſunt cõueniri vt heredes.ff.ſolu.ma.
l.ſi cum dotẽ.§.trãſgrediamus in glo.geſta.ergo ꝑ taleꝫ cu
ratorem falꝰ ſunt ipſo iure nulla.ff.ꝙ cum fal.tu.l.i. ⁊ qua
ſi ꝑ totum. Cõcludo igit̃ ex ꝓmiſſis dcm̃ cõpromiſſum
⁊ laudum nullius eſſe momẽti ⁊ de tali nullitate poſſe in
iudicio allegari nõ obſtãte ſtatuto cõis florẽtie diſponentis
ꝙ laudum nõ poſſit dici nullum qꝛ illud intelligit̃ niſi nulli
tas cauſet̃ a defectu ptãtis ſiue iuriſdictionis glo.ſingula-
ris eſt ⁊ nõ ẽ alibi ſꝫ can.in cle.i.de ſequeſtra.poſ. ⁊ fruc.
Supuacuum eſt igit̃ querere ⁊ ẽt rñdere ad aliud queſituꝫ
ſ.quid debeat facere talis cur.vt adminiſtrare poſſit. Et ita
cõſulo ego Ang. ⁊c. cxciiij.

De quadam ſentẽtia ↄdemnatoria in cã ꝑcipali an va
leat ex eo qꝛ notariꝰ eſt ⁊c.irẽ de deſertione appellationis.

In ſtis Proceſſibꝰ cauſe ꝑcipalis ⁊ hu-
ius cauſe appellationis duo diſputa
ri oportet. Primo an ſñia lata in cã princi-
pali cõdemnatoria ↄ dñm in libris.cc.ſit aliqua
vel nulla. Et ſi aliqua an iuſta uel iniuſta uel iniqua. Se-
cũdo poſito ꝙ eſſet iniqua an appellatio ſit dẽſerta ⁊ ſic nõ
obſtãte